

Nedeljsko kosilo

Približno enkrat na mesec se peljemo k babici na kosilo. Oče in mami ne hodita rada na obiske k babici in dedku. Velikokrat sta že rekla, da zdaj pa res dolgo ne bomo več šli. Ampak potem vseeno gremo, ker se to spodobi. Mogoče se na obisku ne počutita dobro. Dedek in babica namreč živita na vasi, oče in mami pa sta že veliko let v mestu.

Babica je vedno prijazna z nami. Ponavadi nas pričaka že na dvorišču in že od daleč vpije, zakaj smo tako pozni in ali nam naša stara škatla spet ni hotela vžgati. Potem si natančno ogleda, kako je oblečena mami, in uščipne mojega brata v lička. Včasih je mene, ampak odkar sem shodil, se ji vedno izmuznem. Bratec se ne more in začne jokati. To privabi iz hiše še dedka, ki očetu takoj ponudi kozarček vina. Oče reče, da ne, hvala, ker vozi, dedek pa ga začne zafrkavati. Ali je dedec ali baba, pravi. Potem sebi natoči dobro merico in jo hitro popije, še preden mu babica vzame in skrije steklenico.

V hiši je že pripravljen pladenj s siri, salamo, kumaricami in drugimi dobrotami, ki jih je babica pripravila, da do kosila ne bomo stradali. Vse moramo pojesti, če ne, je babica užaljena. Tačas dedek naskri-

vaj natoči še en kozarček vina in spet začne siliti očeta, naj se mu pridruži. Babica ga ne ovira, ker ima preveč dela s komentiranjem mamine nove šminke. Sprašuje jo, ali se je ugriznila ali urezala ali pa je zdaj taka moda v mestu, kjer še poštene luči nimajo. Potem mami običajno zavzdihne in mi reče, naj peljem bratca na sprehod. Moj bratec sicer še ne hodi, ker je še skoraj dojenček. Na sprehod ga moram peljati v vozičku. Pa bi raje ostal, ker stvari v hiši postajajo ravno zanimive.

Zunaj srečujeva veliko ljudi. So zelo prijazni in radovedni. Zadnjič sem tam srečal fanta svojih let. Vprašal sem ga, kaj počne. Rekel je, da kida gnoj. Dali ga bodo na jagode. Res zanimivo. Mi na jagode dajemo smetano. Vprašal sem ga, ali potrebuje pomoč. Rekel je, da ja

